

Nr 96.

Ankom till riksdagens kansli den 17 april 1931 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om anslag till svenska eldbegängelseföreningen.

(3:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena, nr 97, inom första kammaren av herr *J. Nilsson* i Malmö m. fl., och den andra, nr 99, inom andra kammaren, av herr *H. Schött* m. fl., vilka motioner hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen måtte besluta om ett anslag å 10,000 kronor för budgetåret 1931/1932 till svenska eldbegängelseföreningen för föreningens upplysningsverksamhet.

Beträffande de av motionärerna till stöd för framställningen åberopade skälen får utskottet hänvisa till den förstnämnda motionen.

*Utskottets
yttrande.*

I likhet med motionärerna synes det utskottet ovedersägligt, att eldbegängelsereformen erbjuder stora samhällliga fördelar ur ekonomisk synpunkt för såväl stad som landsbygd och är av stor social betydelse. Såsom i motionerna framhållits, lär det ej heller kunna förnekas, att, även om staten såsom sådan icke drager någon direkt ekonomisk vinning av sagda reform, staten måste anses äga ett visst intresse av att främja en rörelse, som söker göra slut på de kostsamma kyrkogårdsutvidgningarna, samtidigt som den har till ändamål ett förbilligande av begravningskostnaderna. Genom beviljande av anslag till svenska eldbegängelseföreningens upplysningsverksamhet har sistlidet års riksdag givit uttryck åt uppfattningen, att sagda verksamhet bör erhålla statsunderstöd och, enligt vad utskottet inhämtat, har i anledning av därom av föreningen gjorda framställningar, statskontoret, medicinalstyrelsen och svenska stadsförbundets styrelse tillstyrkt anvisande av medel till verksamheten i fråga jämväl för nästkommande budgetår. Utskottet anser sig emellertid icke böra tillstyrka anslag till högre belopp än för innevarande budgetår anvisats eller 5,000 kronor och får sålunda hemställa,

att riksdagen må i anledning av herr Nilssons i Malmö m. fl. och herr Schötts m. fl. ovanberörda motioner, I: 97 och II: 99, till svenska eldbegängelseföreningens upplysningsverksamhet för budgetåret 1931/1932 bevilja ett extra anslag å 5,000 kronor.

Stockholm den 17 april 1931.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 95.

Reservation

av herrar *Bergqvist, Svensson* i Kompersmåla, *Hammarskjöld, Strindlund, Olsson* i Blädinge, *Olofsson* i Digernäs, *Järte* och *Danielsson*, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Vid behandlingen vid sistlidet års riksdag av den då motionsvis väckta frågan om anslag till svenska eldbegängelseföreningen anförde statsutskottet, bland annat, att utskottet — som ur principiell synpunkt ej hade något att erinra mot eldbegängelsen som begravningsform — dock ej kunde finna annat än att det ändamål, varför anslag äskats, icke egentligen vore ett statsintresse utan närmast av beskaffenhet att bära, om så prövades behövt, från kommunalt håll understödjas. Utskottet hemställde bland annat av denna anledning, att de då väckta motionerna icke måtte vinna riksdagens bifall.

Utskottet hävdar alltjämt den sålunda intagna ståndpunkten och får därjämte nu tillägga, att, då det vill synas utskottet som om eldbegängelsen icke inom tid, som man praktiskt taget kan räkna med, skulle få någon betydelse för den stora mängden av Sveriges folk, om man undantager de större städernas befolkning, det måste anses obehövt att för dessa städers skull giva understöd åt en särskild propagandaförening.

På grund härav och då förslag i ämnet icke föreligger från Kungl. Maj:ts sida, får utskottet alltså hemställa,

att herr Nilssons i Malmö m. fl. och herr Schötts m. fl. ovanberörda motioner, I: 97 och II: 99, icke må vinna riksdagens bifall.»
